ROBBEDOES

Weekblad. — Nr. 803. — 18 Augustus 1955. — 24 blz.
BELGIE : 6 fr. — NEDERLAND : Losse nummers : 40 ct.

VAN BANDIET TOT POLITIEAGENT

Op de omslag zie je een Arabische ruiter. Weet je, dat die vroeger de verschrikking was van de woestijn? Wreed overviel hij de karavanen, doodde de drijvers en handelaars en trok zich dan weer in zijn ontoegankelijke schuilplaats terug. Niemand kon hem de baas. Hij roofde en plunderde naar hartelust. Overal spreidde hij angst en verschrikking.

Toen kwamen soldaten uit Europa. De Arabieren verzetten zich, zoals zij zich altijd tegen overheersers hadden verzet. Ze wisten zich sterk, omdat zij een ontoegankelijk toevluchtsoord hadden: de woestijn... Daar waren ze vrij. Daar konden ze de karavanen blijven overvallen. In die zandoceaan waren ze heer en meester, omdat zij er elk plekje op hun duim kenden.

De Europeanen hebben niet alleen veel moeten onderhandelen. Zij hebben ook de meest moderne wapens moeten gebruiken om die struikrovers er onder te krijgen.

Toen de roofzuchtige Bedoeïnen tenslotte de karavanen niet meer konden overvallen of ten strijde trekken tegen een naburige stam, begonnen zij zich te vervelen.

Roven en moorden was hun lust en hun leven. Nu ze met geweld tot een vredelievend bestaan waren gedwongen, vervielen zij in een grote lusteloosheid. Die strijdlustige mannen werden luie kerels, die met zichzelf geen raad wisten. Ze droomden de hele dag over hun vroegere heldendaden... Zij hadden nergens belangstelling meer voor. Zij waren niet geboren om land te bewerken of koeien te melken. Hun beroep was vechten...

Toen kwam John Glubb, een officier van het Britse leger. Hij sprak en schreef vloeiend Arabisch. Hij hield van die vechtjassen en had eerbied voor hen. Hij begreep, dat men ze niet zo in niets doen mocht laten wegkwijnen.

— Die prachtkerels gaan naar de bliksem! zei John Glubb.

En hij zocht naar een middel om hen te redden.

— Omdat, zei hij bij zichzelf, de wapens hun lust en hun leven zijn... moeten wij ze er geven!

En hij wilde een strijdmacht van hen maken.

Het viel niet mee om die trotse mannen er toe over te halen. En ook niet om van de overheid gedaan te krijgen, die ex-bandieten een kans te geven.

Maar zodra John Glubb een twintig recruten had, zag hij, dat hij zich niet had vergist. Hij kon hen vertrouwen. In hun kleurige kleding, de schitterende dolk tussen de riem en op hun volbloed paarden leken zij helden uit oude, Oosterse sprookjes.

Al gauw kwam de een na de ander zich aanbieden. Al de zonen van sheiks wilden deel uitmaken van dit zo prachtig uitgeruste corps. Toch was de opleiding hard en de tucht ongewoon streng. De recruten moesten ook leren lezen en schrijven. Als struikrovers hadden zij dit nooit nodig gehad. Ze werden ook onderwezen in Eerste Hulp bij Ongelukken (E. H. B. O.). En daarna kregen ze vrachtwagens, auto's op rupsbanden en zelfs vliegtuigen. En ze springen er even handig mee om als met hun paarden en kamelen.

Ze vochten in de laatste oorlog aan de zijde van de geallieerde legers. In de woestijngevechten hebben ze hun hartje weer eens kunnen ophalen.

In vredestijd doen zij dienst als woestijnpolitie. Als oud-struikrovers kennen ze alle knepen van het bandietenvak. De karavanen zijn dus bij hen in veilige handen. En heel trots zijn ze op hun beschermende taak!

Men zegt, dat die bandieten nu het beste politie-corps van de wereld uitmaken... De woestijn-rovers van tegenwoordig hebben dat dikwijls aan de lijve ondervonden!

S. SANDY.

De harde, strijdlustige Arabier is nergens bang voor.

Een patroelje verlaat het fort om een karavaan te gaan beschermen. De woestijnrovers zullen er van lusten!

Het Woestijn-Legioen is met moderne wapens toegerust.

De Arabieren, die in dienst zijn van de woestijnpolitie, worden als de beste ruiters van de wereld beschouwd.

BUCK DANNY
NC-22654
ANTWOORDT NIET MEER

DE PIRATEN DRINGEN IN DE STUURHUT BINNEN.
GEEN MENS !

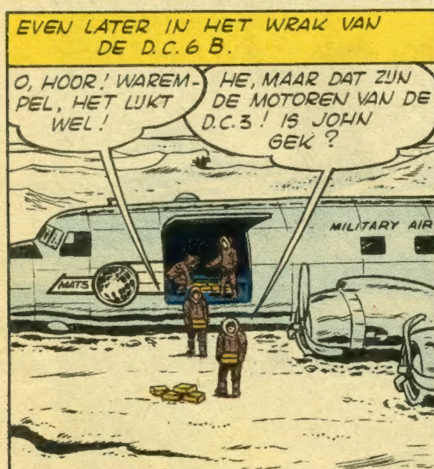

EN GEEN SPOOR VAN BLOED !! ALLEMACHTIG !... WAAR IS DE BEMANNING ?
HET GOUD ?! VERDRAAID !...ALS HET MAAR NIET...

NEE !... DAAR IS HET ! HET GOUD IS ER... WE ZIJN RIJK !
KIJK !... GOUDSTAVEN !... BERGEN GOUD !
DITMAAL IS HET EEN SUCCES !
MAAR DE BEMANNING ?... WAAR IS DE BEMANNING GEBLEVEN ?

INTUSSEN, IN HET VLIEGTUIG VAN DE PIRATEN...
HE, VOETSTAPPEN IN DE COCKPIT !
WERDA ?!... U, BOSS ?!

NIET PRECIES, KEREL ! VAN JE WAPEN AFBLIJVEN OF JE BENT DOOD!
WEG DAAR EN STA JE PLAATS AAN MENEER AF. WE GAAN EEN TOCHTJE MAKEN !

WIE ZIJN JULLIE ? WAT WIL JE DOEN ?
RAAD MAAR EENS ! TOE KOM MEE NAAR ACHTER WE STARTEN !
VOORUIT, TUMB, BENZINE ! CONTACT! KLAAR OM MOTOR 1 TE STARTEN !

EVEN LATER IN HET WRAK VAN DE D.C.6 B.
O, HOOR ! WAAREMPEL, HET LUKT WEL !
HE, MAAR DAT ZIJN DE MOTOREN VAN DE D.C.3 ! IS JOHN GEK ?
MILITARY AIR
MATS

OOO !!...
N.C.41.

KIM DEVIL

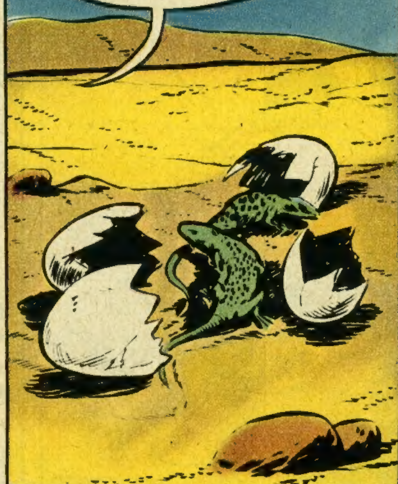
DE VERDWENEN WERELD

MAAR INEENS...

TERWIJL CORONEL BETEUTERD MET ZIJN MAGERE BUIT OMKEERT ZOEKT KIM DEVIL VAN ZIJN KANT.

OP DAT OGENBLIK IN EEN HEEL ANDERE RICHTING...

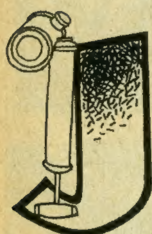

(Wordt vervolgd.)

MUGGEN.

JULLIE zouden voor de aardigheid eens op een avond het Robbedoeshuis moeten binnensluipen. Op een zomeravond dan, en in de slaapkamer van Piet. In de geschiedenis kennen we bloedbaden zoals een Bartholomeusnacht. Maar die zijn kinderspel vergeleken bij de bloedbaden, die elke avond op Kwabbers kamer worden aangericht. Complete oorlog met kussens, bezems en handdoeken. En de bloedplekken op het behang zijn talrijker dan de sterren van de Melkweg...

Jullie begrijpen wel, wie het slachtoffer zijn van Pietjes moordlustige praktijken. Het zijn : de muggen...

Muggen, beste rakkers, zijn insecten, die heel lastig en vervelend kunnen zijn. Ze kunnen zo venijnig steken en jeuk veroorzaken. Alvorens op het vraagje van **TITAAN** (Jan Sluyters ?) uit **Dendermonde** en enkele kampeerlievende rakkers uit **'s Hertogenbosch** in te gaan — « Wat moeten we tegen een muggensteek doen ? — eerst eens het een en ander over die lieve (!) diertjes zelf.

De muggen behoren tot de Twee-Vleugelige Insecten. Dat moet je niet verwonderen, want er zijn ook insecten zonder vleugels, met vier vleugels en verder heb je nog de halfvleugeligen, de netvleugeligen, de vliesvleugeligen, enz.

Leg nu je Snuffeltje even opzij en probeer een mug te vangen. Levend of dood, zoals je wil... Heb je er een ?... Prachtig. We zullen haar samen eens bekijken.

Zoals alle insecten bestaat een mug uit drie delen : kop, borststuk en achterlijf. Ze heeft drie paar poten. Als je haar goed bekijkt en het achterlijf eens opensnijdt met een heel scherp scheermesje, — wat je niet moet doen als de mug nog leeft ! — zie je ook, dat haar geraamte, haar « ribbenkast » aan de buitenkant zit.

Dit beste rakkers, zijn nu allemaal kenmerken van een **insect** : zoals de wetenschap zegt :

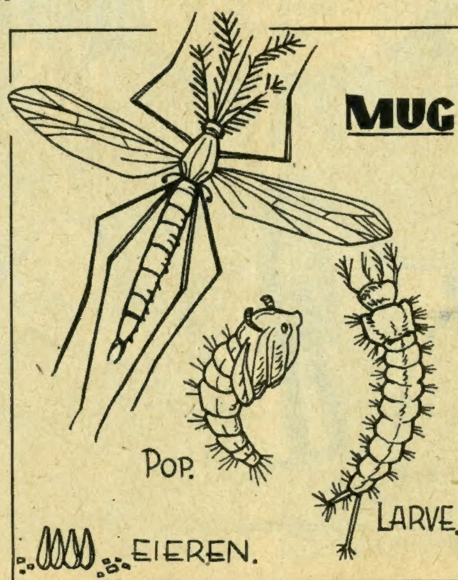
« Insecten zijn dieren met een uitwendig geraamte, met een uit drie delen bestaand lijf : kop, borststuk en achterlijf, en in het bezit van drie paar poten. » (1)

Wat het uitwendig geraamte betreft : als je met 't scheermesje aan het ontleden gaat, merk je wel, dat er helemaal geen huid- of vleeslaag is zoals bij ons en bij de « gewervelde dieren » in het algemeen.

Probeer nu eens een sterk vergrootglas te pakken te krijgen, want nu gaan we de kop eens nader bekijken.

De kop zit maar met een heel dun halsje aan het borststuk vast. Aan de twee zijkanten zitten de ogen. Dat zijn geen ogen, zoals wij hebben, maar « samengestelde » ogen. Het zijn allemaal kleine oogjes bij elkaar. Niet tientallen, maar honderdtallen. Sommige wespen bezitten er 25.000 ! Voor, aan de onderkant, zie je de « bek ». Die bek verschilt naargelang de insecten bijtend, zuigend (vlinders), likkend (bijen, wespen), of stekend (muggen, vlooien) zijn.

Hoe die bek er bij een mug uitziet ? De muggen bezitten een soort miniatuur injectiespuitje. Deze spuitjes zijn verborgen in een soort foedraal, een soort omhulsel. Wanneer onze mug gaat steken, komt de injectienaald vanzelf te voorschijn. Als nu een keer een mug op je hand of arm komt zitten, moet je haar voor de grap eens niet wegjagen. Bekijk haar eens aandachtig, wanneer zij je komt bewerken. Het kost je een klein beetje bloed en wat jeuk, maar dat is de moeite waard. Zou zo'n injectienaald nu nooit verstopt raken ? Ons bloed is immers dik !... Nee, want de mug brengt eerst een klein beetje speeksel in de wond. Het is een antistollingsstof. Dit speeksel maakt het bloed dus onstolbaar, maar is tegelijk de reden van het jeuken. Ook maakt dat speeksel de bloedvaten in de buurt van de wond wijder. Zo komt het, dat er rond de wond altijd een rood plekje ontstaat.

Bij de malariamug is juist dat speeksel voor de mens zo noodlottig. Want met dat vocht worden de microscopisch kleine malaria-parasieten in het bloed gebracht.

Erg, heel erg jammer voor onze rakkeresjes, maar... het zijn alleen de wijfjes, die steken ! De mannetjes plagen ons niet, maar zuigen plantensappen.

De muggen planten zich voort door middel van eitjes, die ze op het water leggen, hetzij in sloten of poelen, hetzij in regentonnen of zelfs op vochtige plaatsen in dakgoten.

De muggen, die bij ons het meest voorkomen zijn de gewone steekmug met gevlekte vleugels en de Ringpoot steekmug met gevlekte vleugels en poten en kleine voelsprieten. Ze leggen allebei hun eitjes in pakjes tegelijk. De malariamug doet dat niet, maar legt alle eitjes afzonderlijk. Uit de eitjes komen de larven. Deze zwemmen vrij door het water of hangen dikwijls met de kop naar beneden. Ademhalen doen ze door een buis, die aan het voorlaatste lid zit en aan de oppervlakte van het water wordt gehouden. De poppen hebben deze adembuizen op de kop.

In onze streken komt nog een mug voor, waarvoor je helemaal niet bang hoeft te zijn. Het is de « langpootmug ». Ze steken niet. Ze zijn alleen schadelijk voor de gewassen. Hun larven leven namelijk in de grond en tasten de weilanden aan, vooral als de boer teveel jacht op mollen heeft gemaakt.

Er zijn nog andere, niet-stekende muggen. Je ziet ze 's zomers soms in hele wolken door de lucht dansen. Soms kunnen ze echt hinderlijk voor het verkeer worden, bijvoorbeeld op de afsluitdijk. Overigens zijn deze muggen, waarvan sommige kleinere soorten groen zijn en de mannetjes opvallen door hun lang behaarde antennen, volkomen onschadelijk.

Wat moeten we nu tegen de muggen aanvangen ?

Je weet, dat insecten op licht afkomen. Doe je 's avonds het licht op je kamer aan, sluit dan het raam of zet er een horn voor. Een ander, heel goed middel is : wrijf hoofd en handen in met citronella-, nagel-, of kajapoetolie, waarbij je eau de Cologne kan voegen om de lucht voor jezelf wat verdragelijker te maken.

Het jeuken kan je verhelpen door ammoniak. Ook vochtige suiker op de wond vermindert het jeuken behoorlijk.

In elk geval moet je niet krabben. Vooral als je op kamp bent kan dat erg gevaarlijk zijn en infectie veroorzaken. En dan ben je nog veel verder van huis. Je schiet er niets mee op.

Zo, rakkers, nu zijn we « uitgemugd ». Snuffel hoopt, dat ze jullie niet al te veel last zullen veroorzaken. Dat ellendige gezoem en gejeuk is om de drommel geen pretje. Verlies er echter nooit je goeie humeur bij. Pak de strijd lachend aan, zoals onze Piet.

Goeie moed ! Alvorens op muggenjacht te gaan :

Met Robbedoes Vooruit en Vooraan !

Je trouwe,

SNUFFEL.

(1) « Het leven van de Insecten » is de titel van een der prachtige werkjes uit de reeks « DE WONDERBARE WERELD », waarvan er twee : « Hoe wordt een Krant gemaakt ? » en « De Zon, de Maan en de Planeten » al in de handel zijn. Hebben jullie ze al ?

IK BEN OOK ZENUW-ACHTIG...MAAR ZE MOETEN TOCH ZIEN DAT EEN OFFICIER WEET HOE TE STERVEN!

OMDRAAI-EN!

HALT!... JERRY!... AMIGO!!

SPRING

DOOR GILLAIN

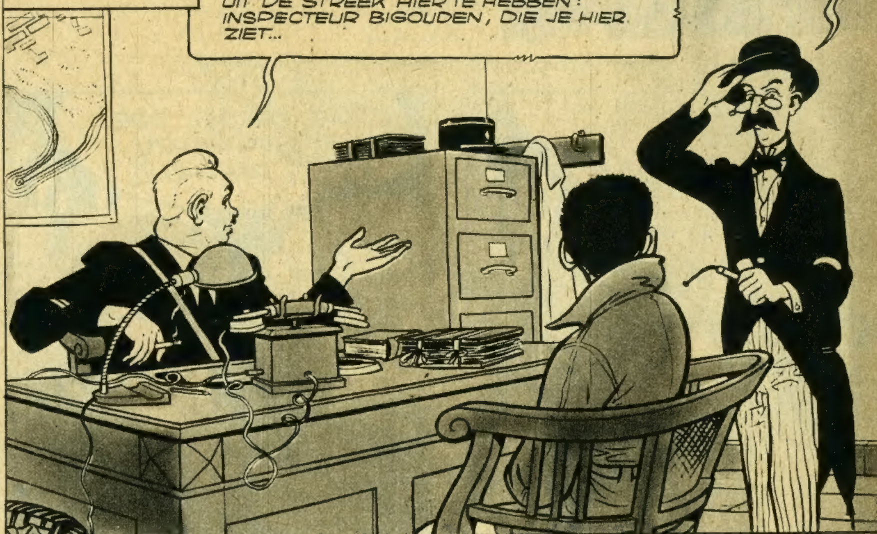

(Wordt vervolgd.)

DE BEVERPATROELJE

DE VERMISTE PADVINDER

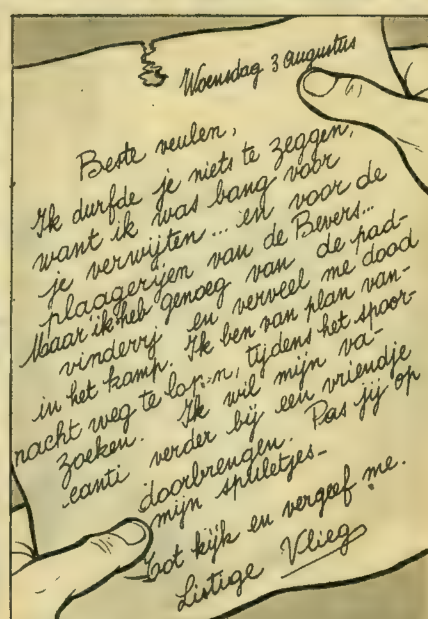

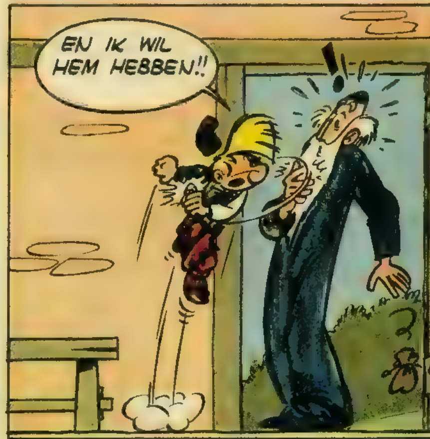
(Wordt vervolgd.)

Het raadsel van de maansteen

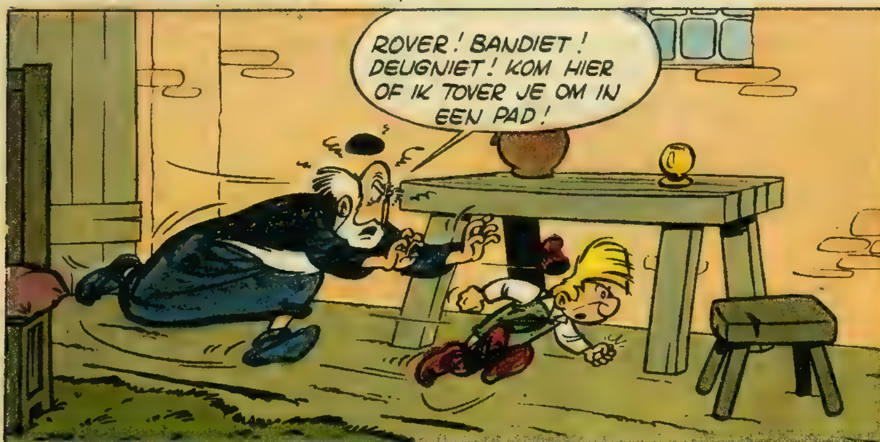
DOOR Peyo

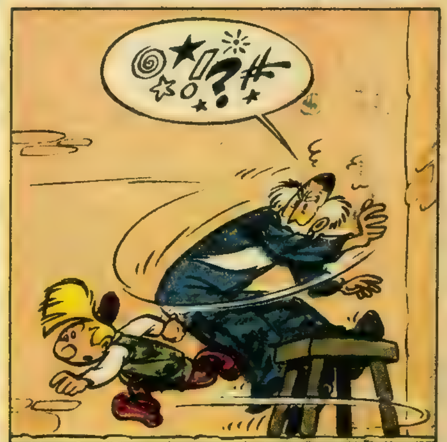

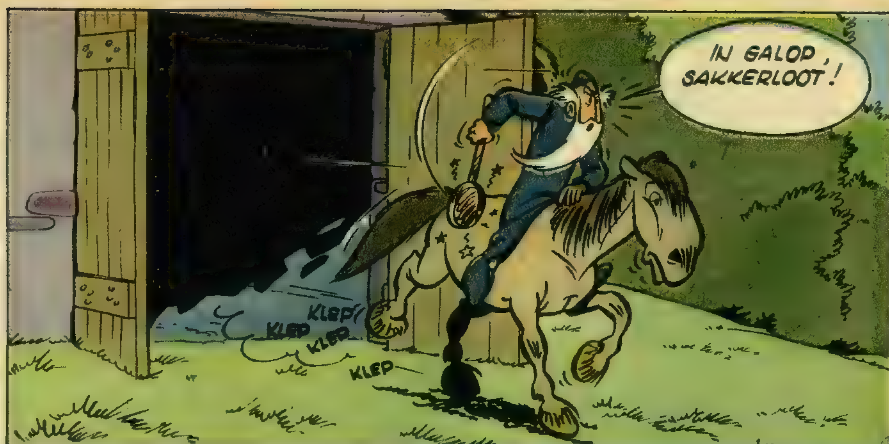

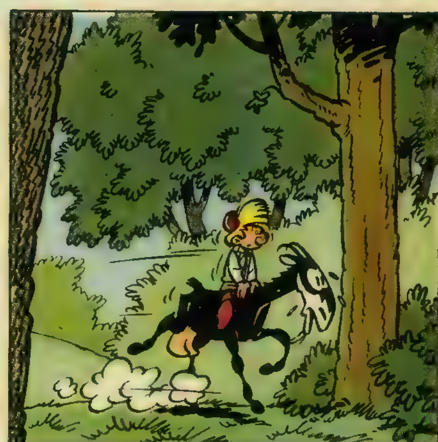

(Wordt vervolgd.)

NU, BEVALT DIT NUMMER JE ? GEEF HET DAN AAN JE VRIENDJES DOOR.

OP FOTO-JACHT IN NIEUW-GUINEA

De inboorlingen van Nieuw-Guinea waren maar wat verbaasd, fotograaf Loke Wan Tho kiekjes te zien maken van vogels. « En het gekste van alles is, zeiden ze onder elkaar, dat hij ze nog niet eens opeet !... »

Loke Wan Tho is een geleerde. Hij wilde met alle geweld die zeldzame vogels in hun natuurlijke nesten fotograferen. Hier zie je enkele resultaten, die hij met veel zweten, moed en... geduld heeft verkregen.

Hij nam al deze foto's in het Moss Forest (Mos-bos). En onder verschrikkelijk moeilijke omstandigheden. Regen, vocht, duisternis, warmte, ongedierte en alle soorten insecten... Alles werkte samen om hem te plagen !

Gelukkig is dit bos zo ontoegankelijk, dat de vogels nog niet geleerd hebben, voor de mensen op hun tellen te passen. Deze Honing-eter (mooie naam, niet-waar ?) voedde haar « etertjes » zo maar voor de camera !

Deze honing-eter bevond zich vlak boven de fotograaf. De vogel, blijkbaar bang niet gezien te worden, gaf een krijs. Loke Wan Tho moest een tak wegbuigen om te kunnen fotograferen. De jongedame poseerde wat graag !

De koekoek van Nieuw Guinea, voor de eerste keer gekiekt, heeft als bizonderheid, dat zij haar eieren in haar eigen nest legt. Omdat ze niet onder de 3.000 m. hoogte leeft, zegt Loke Wan Tho, dat ze een lastige klant is...

WIE WEET HET ?

ZE WILLEN ALLEN TROUWEN MET EEN VROUW WIER NAAM BEGINT MET DE EERSTE DRIE LETTERS VAN DE HUNNE!

DE MIJNE FRITS.

IK THEODOR

MIJN NAAM IS AMEDEUS.

IK BEN GERARD.

IK HERMAN.

IK HEET MATHEUS!

IK BAREND.

IK REINIER.

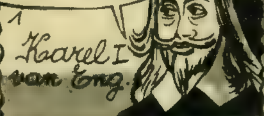
EN IK STEVEN.

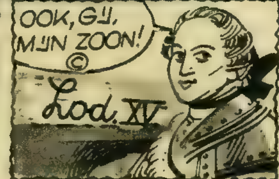
1

DIE BEROEMDE MENSEN HEBBEN ELKAAR EEN BEROEMDE ZIN UIT DE MOND GENOMEN.

KUN JIJ IEDER DE ZIJNE TERUG GEVEN?

2

JE HEBT 3 MINUTEN ?....

EEN ENKELE BAAN VAN DEZE SLEE LEIDT MAAR NAAR DE UITGANG.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

WELKE ?...

3

VERBLUF JE VRIENDEN*

BIND AAN DE POLSEN VAN TWEE VRIENDJES TWEE GEKRUISTE TOUWEN, ZOALS JE HIERNAAST ZIET. NU MOETEN ZIJ ZICH VRIJMAKEN ZONDER DE TOUWEN LOS TE KNOPEN

4

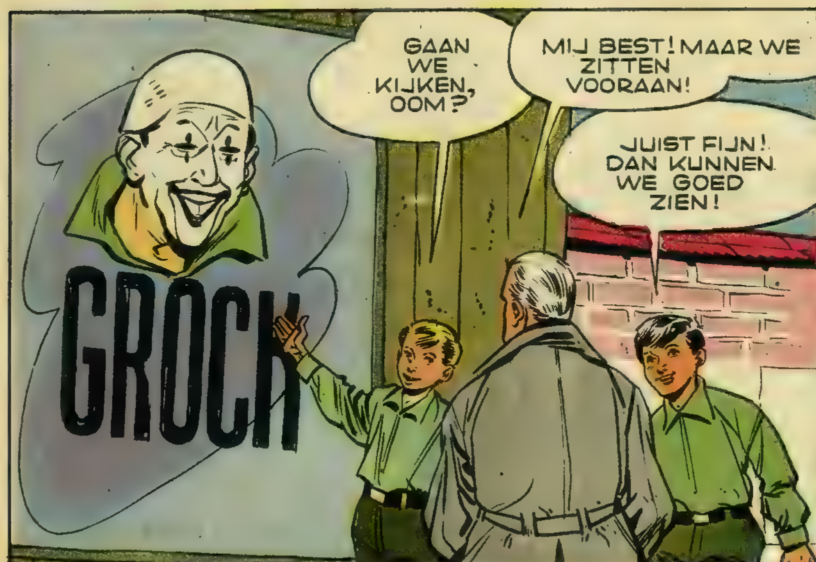
E. PAAPE. J.127.

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

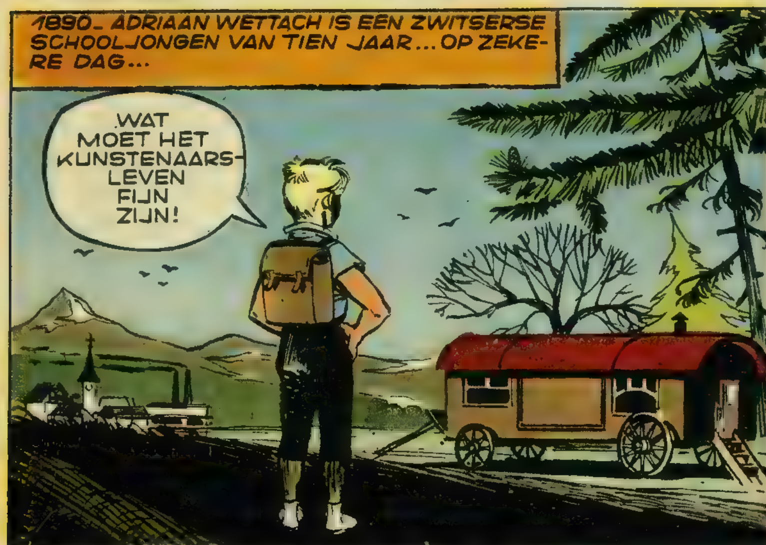

GROCK

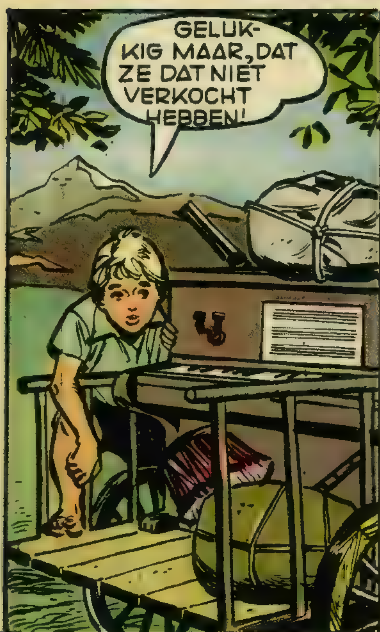

HEBBEN JULLIE PLEZIER GEHAD, KINDEREN?
EN OF, PAPA!
IK WIL OOK KUNSTENAAR WORDEN, PAPA!

IK MOET ER KOMEN! VOLHOUDEN MAAR!...

WELDRA BEZIT DE ACROBATIE GEEN GEHEIMEN MEER VOOR HEM...
ZOU U GEEN XYLOFOON VOOR ME WILLEN KOPEN?
DAT MOET JE ME NU NIET VRAGEN. WE GAAN VERHUIZEN EN DAT KOST AL DUUR GENOEG!...
EN VAN DE ZOMER MOET JE KOEIEN HOEDEN. JE BENT NU GROOT EN KAN ONS HELPEN!

GELUKKIG MAAR, DAT ZE DAT NIET VERKOCHT HEBBEN!

VOOR ADRIAANS OUDERS GAAN DE ZAKEN IN HET NIEUWE HOTEL NIET AL TE BEST.
ALS WIJ TWEEEN PROBEERDEN EEN NUMMERTJE TE GEVEN OM KLANTEN TE TREKKEN?
GRAAG! MAAR ZULLEN PAPA EN MAMA HET GOED VINDEN?

WE HADDEN HEM MISSCHIEN NIET...
WEL JA... HIJ IS ZO GELUKKIG!

U ZAL TROTS OP ME WEZEN, PAPA!...
BRAVO! JE MAG JE BLIJVEN OEFENEN!... IK ZAL ZELFS EEN XYLOFOON VOOR JE KOPEN!...

NOG EEN ERBIJ EN IK JONGLEER MET ALLES!
O.P.R.

4 JAAR LATER...
MEN VRAAGT ME EEN JONG HUISONDERWIJZER VOOR TWEE KINDEREN IN HONGARIJE. IS DAT NIET WAT VOOR UW ZOON?
OH JA! DAT IS HEEL WAT BETERS DAN DIE DOLLE TOEREN!...

WAAROM WIL U, DAT IK ALS HUISONDERWIJZER VERTREK? EN NOG WEL NAAR HONGARIJE?
OMDAT IK NIET WIL, DAT MIJN ZOON EEN KUNSTENMAKER IS! JE TANTES DENKEN ER OOK ZO OVER!

JE MOEDER HEEFT GELIJK!... AL JAREN GELEDEN HEBBEN WIJ HET HAAR GEZEGD!
GOED, IK GA! MAAR IK KOM NIET TERUG VOOR IK RIJK EN BEROEMD BEN!

EN ADRIAAN WORDT JISONDERWIJZER... HOEWEL EN ZONDERLINGE...
DAAR IS HIJ, OOM!
HIJ IS WAT GRAPPIG!

KIJK EENS!...
???

AANGENAAM, MENEER!
HM... VREEMDE MANIER OM UIT TE STAPPEN!

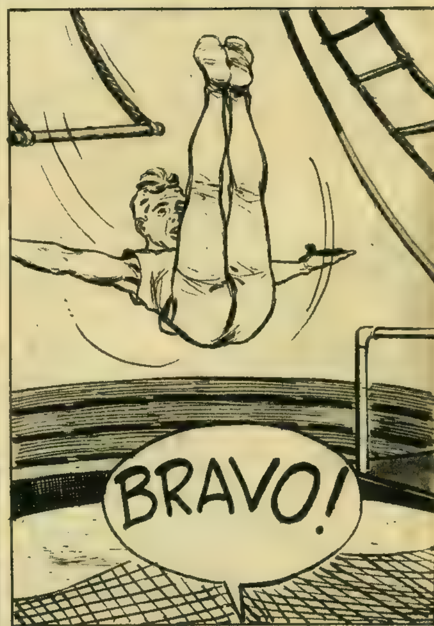

ALS DE TWEE JONGENS 'S AVONDS NAAR BED ZIJN, GAAT ADRIAAN WEG EN TREEDT OP IN EEN UITSPANNING... ENKELE TIJD LATER...
WE ZIJN IN HONGARIJE KOMEN WERKEN OM VLAK BIJ JE TE ZIJN. MAAR ALS PAPA EN MAMA HOREN, DAT JE 'S AVONDS NOG OPTREEDT!...
NIETS AAN TE DOEN... ONDERWIJZERTJE IS NIETS VOOR MIJ. IK ZAL SLAGEN!

OP ZEKERE AVOND IN DE UITSPANNING...
MIJN GELUKWENSEN! U IS EEN VAKMAN! ZOU U MET MIJ WILLEN SAMENWERKEN? IK HEET ALFRED PRINZ
W...WAT?.. DE...DE BEROEMDE CLOWN?.. O, MENEER, WAT EEN EER!...
MAGIAR VEREIN

ADRIAAN NEEMT HET VOORSTEL DANKBAAR AAN. NIET LANG DAARNA ZIEN ZIJN OUDERS HEM IN ZIJN EERSTE OPTREDEN...
TOCH IS HIJ EEN DOORBIJTER!...
JA, MOEDIG IS JE! LATEN WE MAAR VERTROUWEN HEBBEN!
EN ZIEHIER...DE ALFREDRIANOS!!!

MAAR ALFRED TREEDT IN HET HUWELIJK EN VERLAAT ADRIAAN. OP EEN REIS DOOR FRANKRIJK ONTMOET HIJ EEN VRIEND...
EH! JA...IK BEN MAAR EEN PIANIST MAAR IK GEEF HET NIET OP!
HET NATIONAAL ZWITSERS THEATER IS HIER. IK ZAL JE AAN DE DIRECTEUR VOORSTELLEN!

WE KUNNEN NIEMAND MEER GEBRUIKEN BEHALVE VOOR DE CASSA
GOED...IK DOE ALLES, ALS HET MAAR MET CIRCUS TE MAKEN HEEFT!

BRAVO!

KEURIG! IK NEEM U AAN! MAAR U HEEFT EEN PARTNER NODIG!...
BINNEN TWEE DAGEN ZIJN WE KLAAR!...

BRICK!
GROCK!
Sommer
OP 1 OCTOBER 1903 WERD GROCK GEBOREN...

BRICK MOET ONDER DIENST.GROCK GAAT SAMENWERKEN MET DE BEROEMDE ANTONET...
DIT IS MIJN NIEUWE PERSONAGE. IK BLIJF ERBIJ!...
WE BEGINNEN DE VOLGENDE WEEK IN LONDEN.-DE ENGELSEN ZIJN LASTIG!..

STEEDS TRACHT GROCK ZIJN NUMMER TE VERBETEREN..
SPEEL EENS EEN DEUNTJE VOOR ME?AH, DAT IS LIEF VAN JE!

IN LONDEN VOCHT MEN EROM GROCK EN ANTONET TE ZIEN OPTREDEN...
IK HEB ER GENOEG VAN OM OP HET TO-NEEL TE SPELEN. IK GA NAAR HET CIRCUS TE-RUG!
ZOALS JE WIL! IK HOOP DAT JE ER GEEN SPIJT VAN ZAL HEBBEN!

GROCK WORDT MET DE DAG BEROEMDER. ZIJN NIEUWE PARTNER MAX ZAL HEM TROUW BLIJVEN...
MAAR ZO GA JE TOCH NIET OP EEN STOEL ZIT-TEN!
ZONDER GEKHEID?

UIT ALLE WERELDDELEN WORDEN HEM CONTRACTEN AANGEBODEN. OVERAL IS GROCK DE GEVIERDE MAN...IN BRUS-SEL MET KONING ALBERT I ...
U IS EEN GROOT ARTIST! MIJN GELUK-WENSEN!

IN MARSEILLE KOMT CHARLY CHAPLIN HEM BEGROETEN...
IK BEN MISSCHIEN DE GROOTSTE CLOWN OP HET FILMDOEK, MAAR U IS ONTEGEN-ZEGGELIJK DE GROOTSTE OP HET TONEEL.

ENKELE JAREN LATER TE GENÈVE...
WE ZIJN TROTS OP JE!...
JULLIE? MIJN TANTES! JULLIE FELICITEREN ME?... DAT IS NOG EENS EEN SUCCES!

GROCK IS NU BEHOORLIJK OP LEEFTIJD. HIJ ZAL EEUWIG ALS DE GROOTSTE CLOWN BLIJVEN GELDEN, ALS DE MAN DIE JONG EN OUD AAN HET LACHEN WIST TE BRENGEN.
O.P.5.

(Zie vervolg bladz. 24.)

EEN TOEKOMSTIG REPORTER

Er is een brandje in de Kroonstraat, juist tegenover het huis waar Leo Mees woont. Een zagerij en een heel blok huizen in lichtelaaie. Leo zoekt natuurlijk een plaatsje in de voorste rij om alles goed te kunnen zien. Hij zou nog wel veel dichterbij willen, maar een politieagent houdt hem tegen. Met een zekere afgunst kijkt hij naar twee journalisten, die vrij door mogen en zelfs mogen zoeken, waar ze het beste zicht op het toverachtig schouwspel hebben ! Een van de twee monstert een telefoonpaal. Zou hij kans zien erin te klimmen ?...

— Wil u misschien een foto nemen uit ons raam ? vraagt Leo. Wij wonen daar... Twee hoog !...

Zo knoopt Leo vriendschap aan met de beide journalisten. Hij is maar wat trots. Drommels ! Hij had altijd veel voor detective gevoeld... Maar nu weet ie wel beter ! Hij zal reporter worden !

— Een krant maken is zeker wel erg moeilijk, hè ? vraagt hij.

— Dat zou ik denken !... Wil je eens zien, hoe ze een dagblad in elkaar zetten ?

— Nou ! Wat graag !

— Kom morgen dan maar bij me. Ik zal je alles laten zien, wat zich in de perswereld afspeelt...

De reporter geeft Leo zijn kaartje. De fotograaf sluit zijn toestel. Dan nemen ze hartelijk afscheid.

Buiten klinken korte bevelen van politieagenten. Ze zijn bang, dat de brand zich zal uitbreiden en laten enkele huizen ontruimen...

LEO'S DAGBOEK

Op het afgesproken uur ben ik mijn nieuwe vriend, journalist Rolf, goeiendag gaan zeggen. Eerlijk gezegd, voelde ik me niet bepaald op mijn gemak, nu ik mij in het hol van een der grootste dagbladen bevond. Wat zou ik op mijn ontdekkingsreis allemaal te zien krijgen ?...

Een portier had me aangemeld en liet me nu in een heel ruime zaal. Journalist Rolf kwam glimlachend op mij toe.

— Wil je een bakje koffie ?

— Nee, dank u wel, m'neer...

— Zo ! Je wil dus journalist worden ?

— Nou ! Wat graag, m'neer... Alleen kan je dat niet op school leren, hè m'neer ?...

— Toch wel !... Tegenwoordig worden er zowat overal cursussen in journalistiek gegeven. Op de universiteiten zijn er ook al leerstoelen voor...

Zo ben ik met Rolf in het wilde weg aan de babbel geraakt. Misschien vond hij me wel een beetje onnozel... Ik vertelde hem hoe we in een schoolkrantje een keer onze meester met een uil hadden vergeleken. Wat moest hij er smakelijk om lachen !

— Een kwaadaardige aanval op iemands persoon in de pers, zei hij, noemen we « eerroof ». Dat kan gestraft worden. Daarom moet je altijd zorgen, dat je aanvallen op gedegen grond berusten. Mooi ! Laten we nu onze ontdekkingsreis beginnen...

We stapten om te beginnen een van de redactielokalen binnen. Op de tafels stonden schrijfmachines, inktpotten, onderleggers, potten lijm, een lamp met groene kap... Niet alle tafels waren bezet. De aanwezige redacteurs lazen teksten of tijpten op hun machine.

Rolf legde me uit :

— De verschillende afdelingen van de krant zijn in afzonderlijke lokalen ondergebracht. Je weet toch wel, dat een krant uit verschillende afdelingen bestaat ?

Rolf na me mee de gang op. Hij opende de ene deur na de andere op een kier en liet me even binnegluren. Vlug en zacht verklaarde hij me telkens :

— Hier huizen de reporters... Dit is de gewestelijke afdeling... Hier houden ze zich met sportrubrieken bezig... Dit is het bureau van de hoofdredacteur... Deze van de onderdirecteur...

Beduusd kijk ik naar al die deuren en die grote, sober gemeubelde zalen, waar loopjongens op hun tenen binnenstapten. Overal zie ik heren over hun schrijftafel gebogen zitten met pen of potlood in de hand. Je zag ze denken... Je hoorde ze bijna denken... Maar nee, dat kan niet !...

HET FOTO-ATELIER

Daarna zijn we een kijkje gaan nemen op het archief. Ik zag er planken vol genummerde mappen. Vervolgens kwamen we terecht in het foto-atelier, zijn donkere kamers en vergrotingsapparaten... Toen ik een beetje aan het halfduister was gewend (want de donkere kamers zijn niet pikdonker, maar zwak verlicht met donkerrode of donkergroene lampen !) heb ik eens kunnen zien, hoe ze een foto afdrukken.

Toevallig kwam er juist een reporter-fotograaf een opname binnenbrengen, die ontwikkeld moest worden. De operateur trok de plaat met de opname uit het raam, waarin de gevoelige plaat voor en na het opnemen van de foto moet zitten om haar tegen het licht te beschermen. Dan doopte hij de plaat in een ontwikkelbad, waardoor de afbeelding in « negatief » te voorschijn komt. Negatief wil zeggen : alles wat zwart moet zijn is wit, en alles wat wit moet zijn is zwart. Daarna haalde de man het plaatje uit het ontwikkelbad, waste het onder de kraan en dompelde het in een andere bak, waarin een vloeistof zat, die de afbeelding « bindt », en haar verhindert helemaal zwart te worden...

Wat zag Leo allemaal nog meer ?... Hoe de foto verder werd ontwikkeld, hoe die werd bijgewerkt door een tekenaar, hoe de administratie werkt, welke soorten letters er zijn, hoe het laatste nieuws binnenkomt, wat lichtdruk is, hoe de machinezetters werken, hoe ze corrigeren, monteren, matrijzen persen, stereotypen maken, hoe de rotatiepers werkt en de expeditie... Werkelijk, te veel om op te noemen.

Zouden jullie dat ook graag willen weten ? Zouden jullie niet graag met Leo die ontdekkingsreis in krantenland meemaken ? Die reis staat beschreven in het prachtige boekje : « Hoe wordt een krant gemaakt » uit onze enige serie : « DE WONDERBARE WERELD ».

Onze Knollentuin

Mogen we het zeggen? Mogen we er aan denken?... Ja, de vacantie loopt ten einde! Maar we treuren er niet om. Niks hoor! De laatste dagen zullen we proberen ons nog best te vermaken en nog zoveel mogelijk van de heerlijke natuur te genieten.

Dit tuintje is een vacantietuintje, dat wil zeggen: wat kleiner dan gewoonlijk. Of Sjarel, Piet en Snuffel op vacantie zijn geweest? Nog niet. Over twee weken... naar de dierentuin, waar we met drietjes onze boterham op een bankje gaan opeten. Natuurlijk mogen jullie dan allemaal meekomen, maar planten gaan we dan niet, hoor!

Laten we nu dan maar gauw starten. Als eerste komt **LUIS MARIANO** uit **Wilrijk** uit de bus met een portret van de grote populaire zanger. Of het portret veel gelijkenis vertoont? Dat niet, maar als tekening is het toch nog zo kwaad niet.

Luis Mariano, door LUIS MARIANO uit Wilrijk.

Nu een opstel van **HENK DE ROVER** uit **Amsterdam:**

DROMEN ZIJN BEDROG!

Ik zat met de handen onder het hoofd naar de voorplaat van « Robbedoes » te staren.

De plaat stelde Robje en Kwabbernoot voor, in een kamer van het kasteel Rommelgem.

Ik zat zo al bijna een kwartier, toen ik merkte, dat de plaat begon te leven! Het verbaasde me niet eens.

— Hallo, lui, zei ik, mag ik jullie eens van dichterbij bekijken? Ik heb altijd gedacht, dat jullie alleen maar tekeningen waren; ik wist niet dat jullie echt bestonden.

— Dan heb je je vergist, zei Robbedoes.

Ik pakte ze uit het plaatje en zette ze op mijn hand.

— Praat u alstublieft niet zo hard? vroeg Kwabbernoot. Anders blaast u ons weg.

— Maar zet ons nu maar weer terug, sprak Rob.

Ik zette hen terug in het plaatje.

— Nou, het was erg aangenaam; tot ziens en...

Verder kwam ik niet. Ik hoorde mijn naam roepen en iemand schudde me wakker!

— W... w... waar zijn Rob en Kwab? wilde ik weten.

— O wee; het was maar een droom geweest!

En die stem, die was van mijn moeder. Zij had me tot de werkelijkheid teruggeroepen. Jammer!

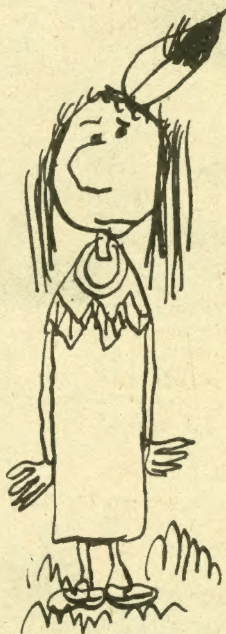
't Was wel leuk!

Eigen werk van **HENK DE ROVER** uit **Amsterdam.**

Het einde is oud en versleten, Henk, maar je opstel zelf bewijst, dat je over een vlotte pen beschikt en heus wel wat kan presteren! Bravo! Stuur je nog eens gauw wat?

Eigen werk van JOS PETERS uit Schiedam.

Indiaans meisje. Eigen werk van TINEKE BRASSENS uit Roermond.

Piet Kwabbernoot en de rijkunst. Eigen werk door WINNETOU 33.642 uit St. Niklaas.

En nu, rakkers en rakkeresjes, sluiten we ons tuintje met een eervolle vermelding voor de zeer geslaagde tekenknolletjes van **Jos Peters** uit **Schiedam, Tineke Brassens** uit **Roermond, De Gemaskerde Wreker 32.839** uit **Maleizen** en **Winnetou 33.642** uit **St. Niklaas.**

Nog prettige vacantiedagen, van harte toegewenst door Sjarel, Piet, maar vooral door jullie grote knollenbaas,

SNUFFEL.

NET ECHT...

Door alle eeuwen heen hebben de schilders de natuur tot voorbeeld gekozen. Bekend is bijvoorbeeld het verhaal, dat Zeuxis zo natuurgetrouwe druiven schilderde, dat de mussen kwamen aanvliegen om er van te snoepen. Zijn collega Parrhasios wilde hem bewijzen, dat hij een nog sterker staaltje kon uithalen en nam hem mee naar zijn werkplaats om een schilderij te laten zien.

— Trek het gordijn toch weg! verzocht Zeuxis.

Het scheen echter een geschilderd gordijn te zijn...

De schilder Apelles had een sprekend portret van Alexander de Grote gemaakt. Zo prachtig, dat men zei, dat er twee Alexanders bestonden. De vorst zelf had echter allerlei aanmerkingen op zijn portret te paard. Toen besloot Apelles hem uit te nodigen, het doek nog eens te komen bekijken, maar nu gezeten op zijn paard. Alexander stemde glimlachend toe. Zodra het paard zijn afbeelding op het doek zag, begon het luid te hinniken.

Apelles merkte niet bepaald vleiend op:

— Uw paard schijnt meer verstand van kunst te hebben dan u, o vorst!

WIE WEET HET?

(Oplossingen van bladz. 15.)

SPEL Nr. 1

Mattheus: Mathilde. — Amadeus: Amalia. — Frits: Frida. — Gerard: Gerda. — Theodoor: Thecla. — Herman: Hermina. — Barend: Barbara. — Reinoud: Reina. — Steven: Stella.

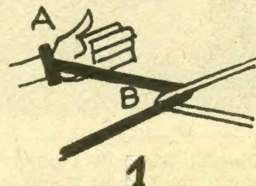
SPEL Nr. 2

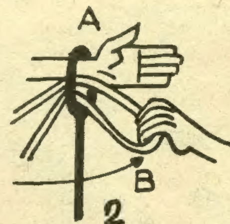
1: Zin D. — 2: Zin F. — 3: Zin A. — 4: Zin C. — 5: Zin B. — 6: Zin E.

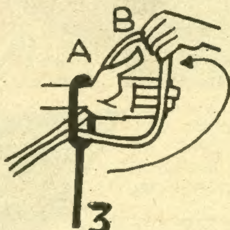
SPEL Nr. 3

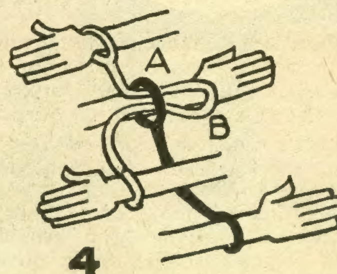
Van 5 uitgaan, rechtsaf slaan, dan linksaf, daarna rechtdoor, tenslotte weer linksaf en je verder maar laten gaan.

SPEL Nr. 4

Antwerpen, Ommeganckstraat 21 UITGEVERIJ J. DUPUIS, ZONEN EN Co. Eindhoven, H. Seghersiaan 19.